

λισθεῖσα καὶ καταρίζοντα τὴν Κοραλίαν.
— Παράδοξον πρᾶγμα! εἰν τὸ πρῶτον
κόσμημα τὸ δύοιον εἶδα ἐδῶ, εἶπεν ὁ Χαρ-
δουῆνος· ὁ Νέανδρος ἔχει τυχερὸν χέρι.

— Οταν λοιπὸν θέλετε νὰ εὔρετε
καὶ ἄλλα, νὰ στέλλετε γάρ με ζητήσει
εἰπεν ὁ Βόρης ἡχηρῶς γελῶν καὶ κατευ-
χαριστημένος.

Οἱ ἐπίσκεπται, ἀφ' οὐ ἐπρογευμάτισαν
λιτῶς, ἀπεχαιρέτισαν τὸν Χαρδουῆνον καὶ
διηγήθησαν εἰς τὸ Μασσαϊχώριον, κα-
ταχαρισμένοι ἀπὸ τὴν θελκτικὴν ἑκδρο-
μήν των.

Ἡ ἐπίσκεψις τῶν. "Ἄγγλων ἐπλησία-
ζεν εἰς τὸ τέλος τῆς· μετὰ δύο δὲ ἡμέ-
ρας ἀπεχαιρέτισαν τὴν οἰκογένειαν τοῦ
καὶ Μασσαϊκάρων, καὶ ἀληθῆ
λύτην, διότι κατὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας,
τὰς δύοις ἔξησαι μαζὶ καὶ ἐγνωρίζη-
σαν, ἔξετημησαν πολὺ ὀλλήλους καὶ ἡγα-
πήθησαν.

Ἡ λαΐδη Θεοδώρα ἦτο ἀπαρηγόρητος,
διότι ἔμελλε ν' ἀφῆσῃ τὴν ζωὴν αὐτῆν
τῶν ἀποίκων, ἡ ὅποια τῇ ἐφίλετο ἡ
πρωτοτοπωτέρα καὶ οὐλητικωτέρα ζωὴν
κόσμου. 'Αλλ᾽ ὁ λόρδος Φάρφηλος
καὶ ὁ Χίτζινς ἔβιάζο τὸ γάρ την ἐπιστρέψουν
εἰς τὴν Ἀγγλίαν, διὰ νὰ συστήσουν τὴν
ἐπιτρείαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ χρυ-
σωρυχείου, καὶ ἔμειναν ἔκαπτοι. Ἡνα-
γκάσθη λοιπὸν νὰ ὑποκύψῃ, καὶ ἀνεχώρη-
σαν μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἐπανέλθουν τὸ
γρηγορώτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' ΔΥΟ ΥΠΟΠΤΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

"Εξ ἑδομάδας πέριπου μετὰ τὴν ἀ-
ναχώρησιν τοῦ λόρδου Φάρφηλος καὶ τῶν
συγγενῶν του, ἡ Κοραλία καὶ ἡ Λίνα,
ἀκολουθούμεναι ἀπὸ τὸν μικρὸν μαύρον
ἀκόλουθόν των, τὸν Μπομπέον, τὸν δω-
δεκατῆ ἀδελφὸν τῆς Μίκη - Μίας, με-
τέφερον ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν Ἐρρίκον καὶ
τὸν Γεράρδον τὸ πρόσχευμά των. Ἡ ἀπό-
στασις μεταξὺ τῆς ἐπαύλεως καὶ τοῦ χρυ-
σωρυχείου δὲν ἦτο μεγάλη· ἀλλ' αἱ δύο
κόραι ἐβράδυγον συλλέγουσαι καὶ ὅδον
ἄνηθη, ἐπειδὸν τὸν μικρὸν αὐτὸν περίπατος μετε-
βίλλετο εἰς ἀληθῆ ἐκδρομήν, πρὸς με-
γάλην εὐχαρίστησιν τῆς κυρίας Μασσαϊ-
κής ἔθεωρει πολὺ χρήσιμον τὴν ἡγεμονίαν
τούτην καὶ κανονικὴν ἀσκησιν.

Ἐλέγον εἰσέλθη εἰς μίαν ἀτραπόν, τὴν
δύοισιν εἰχον χαράξῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον
ἐπὶ τῆς πρασίνης χλόης τὰ βήματα τῶν
ὅδοις τριών, δέτε διέκριναν ἔξαρφα δύο ἀν-
θρώπους ἀρκετὰ ὑπόπτου ἔξωτερικού, κα-
θημένους εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἔργατον
οὐτοῖς δέν ἦσαν ἀπὸ τοὺς ἐρ-
γάτας τοὺς ἔργαζομένους εἰς τὸ χρυσω-
ρυχεῖον· ἦσαν λευκοί, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν
νὰ κρίνῃ τις ἀπὸ τὸ μαυρισμένον ὑπὸ τοῦ
ἡλίου πρόσωπόν των καὶ ἀπὸ τὰς χειράς
των. Τὰ ἐνδύματά των ἦσαν ἐλεεινά· τὴν
ἐνδυμασίαν των ἀπετέλουν ϕάθινοι πῖλοι.

καταβοσκένοι ἔως εἰς τοὺς ὄφθαλμούς,
πανταλόνια ἐμβιλωμένα, δεμένα μὲ σπά-
γον εἰς τὴν μέσην, ἔξεσχιμένα μάλ-
λινα ὑποκάμισα· ὃ εἰς ἐφόρει ὑποδήματα
στραβοπατημένα καὶ οἰκτρά, οἱ πόδες τοῦ
ἄλλου ἦσαν σκεπασμένοι μὲ πυκνὸν στρῶ-
μα κόνινας καὶ λάσπης· καὶ οἱ δύο, ὅπως
ἄλλοτε οἱ τρουβάδοις τὴν κιθάραν τῶν,
ἔφερον δεμένον μὲ ζωστήρα, διτις ἀπὸ
τὸν ὕμνον κατέβαινεν εἰς τὴν ἀντίθετην
πλευράν, παλαιὸν σκουριασμένον τηγά-
νιον μὲ μεγάλην λαβήν.

Αἱ δύο κόραι πολὺ ἐκπλαγεῖσαι καὶ
φοβηθεῖσαι κάπως διὰ τὴν ἀπροσδόκητον
αὐτὴν συνάντησιν, ἐδίστασαν ὀλίγον καὶ
έσκεφθησαν ἀνὴρ ἐπρεπε νὰ στραφοῦν ὅπίσω
ἢ νὰ διείθουν πρὸ τῶν ὑπόπτων ἐκείνων
προσώπων. 'Αλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην
εὑρίσκοντο πλησίστερον εἰς τὸ χρυσωρυ-
χεῖον παρὰ εἰς τὴν ἐπαυλινήν, διὸ ἀπεφά-
σισαν νὰ διεβῶσι τὸν Ρουθέκωνα, δηλαδὴ
νὰ προχωρήσωσι τολμηρῶς. 'Αλλωστε
οἱ δύο ἄγνωστοι δὲν ἐφαίνοντο νὰ ἔχουν
κακάς διεθέσεις, διότι ὅταν αἱ δύο κόραι
έφθασαν πλησίον των, ὁ ὀλιγώτερον κα-
κοειδυμένος ἐσηκώθη καὶ ἔφερε τὴν χειρά
του εἰς τὸν παλαιό, του πῖλον.

Ἡ Κοραλία εἰς τὸν χαριετούμενον τοῦτον
ἀπήντησε δι' ἐλλειφας κλίσεως· τῆς κε-
φαλῆς· προσπαθοῦσα δὲ νὰ μὴ φανοῦν
φοβισμέναι, ἔξηκολούθησαν τὸν δρόμον
των ἐν φέρει τῶν ἀπειλήστρων τὴν ἐπανέλθουν τὸ
γρηγορώτερον.

Τί ἔξητον ἀρά γε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο
οἱ δύο πράδοιοι αὐτοὶ ἄγνωστοι; Τί ἡρ-
χοντο νὰ κάμουν; πόσους σκοπούς είχον;
περὶ τούτου συνεζήτουν μὲ χαμηλήν τω-
νήν αἱ δύο νεάνιδες. "Οτε δὲ ὁ Μπομπέος,
ἀφ' οὐ ἐγύρισε καὶ εἶδεν ὅπίσω, εἶπεν
ὅτι οἱ δύο ἄγνωστοι ἡρχίσαν νὰ βαδίζουν
καὶ ἐφαίνοντο διὰ ἡρχοντο κατόπιν των,
δὲν εἰμπόρεσαν νὰ φυλάξουν πλέον ἡσυ-
χον τὸ βήμα τοῦ περιπάτου, ἀλλ' ἐτά-
χυναν αὐτό, καὶ σχεδίουν τρέχουσαι ἐφθασαν
εἰς τὸ μιταλλεῖον.

— Τί τρέχει; ἀνέκραξεν ὁ Ερρίκος,
προχωρήσας ζωρῶς πρὸς αὐτὸς ὅτε τὰς
εἴδεν ἐντελῶς ωχράς καὶ ἀστυκινούσας.
— "Αχ, Ερρίκε, ἐπήραμεν ἔνα φέ-
δον! . . . δύο ἀγνωρωποὶ . . . Εἶνε τόσο
σπάνιο ν' ἀπαντήσῃ κανεὶς τέτοιος εἰς
αὐτὸς τὰ μέρη. . .

— Κακούργοι, χωρίς ἄλλο:
— Μὲ τόσο ὑποπτο πρόσωπο! . . .
— Καὶ τὸ καπέλλο καταΐχσαμένῳ δι-
τὰ μάτια τους! . . .
— Διὰ νὰ κρυφθοῦν! . . .
— Δύο ἀγνωρωποὶ! Τί εἶδους ἀνθρώπων;
Πάθεν ἔρχονται; Μήπως εἶν τὸ ἀνθρώπων
τῆς πρασίνης χλόης τὰ βήματα τῶν
ὅδοις τριών, δέτε διέκριναν ἔξαρφα δύο
ἀνθρώπους ἀρκετὰ ὑπόπτου ἔργατον
οὐτοῖς δέν ἦσαν ἀπὸ τοὺς ἐρ-

γάτας τοὺς ἔργαζομένους εἰς τὸ χρυσω-
ρυχεῖον· ἦσαν λευκοί, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν
νὰ κρίνῃ τις ἀπὸ τὸ μαυρισμένον ὑπὸ τοῦ
ἡλίου πρόσωπόν των καὶ ἀπὸ τὰς χειράς
των. Τὰ ἐνδύματά των ἦσαν ἐλεεινά· τὴν
ἐνδυμασίαν των ἀπετέλουν ϕάθινοι πῖλοι.

— "Αχ, Θεέ μου! νά τοι! ἀνέκρα-

1900

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

· Ο Λεγκέν ἔφερεν εἰς αὐτοὺς σεβαστὸν
τεμάχιον κρύου ψητοῦ, ἔνα ἄρτον, μεγά-
λον τεράχιον τυροῦ καὶ φιάλην οἶνου—
ὅλην τὴν προμήθειαν, τὴν δόποιαν ἔθεσε
τὸ πρότιον εἰς τὸν σάκχον του ἡ Μαργαρό-
νη δικαὶαν ἐπιπέδην ἐπιπλέωσε.

Οι ἄγνωστοι ἔξεδουλοι ἀκεβεῖς ἐν μα-
χαρισιον μὲ κερατίνη λαβὴν καὶ κόπτον-

τες φοβερὰ τεμάχια ψητοῦ κρέατος, κατε-
βρόχιζον αὐτὰ μὲ πελώρια τεμάχια ἄρ-
του.

Ο Δίκη Βραΐνη, ὡς ἀρχηγός, ἀνοί-
ξας τὴν φάληρην, ἐρρόφα ἀπλήστως· ἐν φ
δ' ἐπίνε, τὸ πρόσωπον τοῦ Δάβης ἔξεφραζε
μεγάλην ἀνησυχίαν· οἱ δάκτυλοι του ἐ-
φριειν ἔξ ανυπομονησίας, μόδιες δὲ δὲ
Βραΐη ἔχαριλωσε τὸν ἀγκώνα του διὰ
ν' ἀντενεῦσῃ, δέ Δάβης ἤρπασε τὴν φιά-
λην καὶ τὴν ἔσκενένωσεν ἀπνευστεῖ· ἐ-
πειτα δὲ ἐρρίψε τὴν κενὴν φιάλην ὅπίσω
του, καὶ ἤρχισε νὰ τρώγῃ πάλιν λαι-
μάργως.

· 'Αφ' αὐτοῦ κατεβροχθίσθη μέχρι κοκκά-
λου τὸ φῆτὸν καὶ ἔσηταν θό τυριόν,
καὶ τὸ τελευταῖον φυλίον τοῦ ἄρτου, δέ Δά-
βης ἔξεδουλος γυρλίσιον εὐχαριστήσεως.

— 'Εργάμε βασιλικά! εἰπε νὰ εί-
χα σύμως καὶ λίγο καπνὸν ἐτην πίπα μου
θά ἔμουν αὐτοκράταρας!

— 'Ορίστε καὶ καπνό, ἀδέλφια, εἰπεν ὁ
Λεγκέν, καὶ ἔξετενε πρὸς αὐτοὺς τὴν
ναυτικὴν καπνοθήκην του, γεμάτην ἀπὸ
ώρατον καπνόν.

· Καθίσας δὲ πλησίον των, ἤρχισε τὴν
συνομιλίαν.

— Δοιπόν κάνομε γύρους ἐπάνω κά-
τω, ἡρώτησε, αλλ'

— Ναι, κάνομε γύρους... ἀλλὰ ἔχο-
μεν καὶ τὸν σκοπόν μας.

— Ποιον σκοπόν; ἡρώτησεν ὁ Λεγκέν.
· 'Αλλά, μὲ συγγωρεῖτε ποῦ θά σας τὸ πώ,

— ἔχετε παραμελήση κάπως τὸ ἔξωτε-
ρικόν σας· καὶ μή πρὸς κακοφανισμόν σας.

— Εἰς τὸ ταξεῖδι δὲν πολυφρογίζει
κανεὶς διὰ τὸ ἔξωτερικόν του. Δι' αὐτό,
καὶ μᾶς δὲν μᾶς νοιάζει διὰ φορέματα.
Φθάνει νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ καὶ ἐστὸ πράγμα ποῦ ζητοῦμεν.

— Γιὰ νὰ ιδοῦμε! λέγει μὲ χαρὰν ὁ πατέρας.

· Τρέχει, σηκόνει τὸ μεγάλο φύλλο τῆς μεγάλης μάπας, καὶ τί νὰ ιδῃ
ἀπὸ κάτω; . . . Ενα μικρὸ Φασουλάκη, τὸν πειδού μικρὸ καὶ
τὸν πειδού χαριτωμένο ἀπ' ὅλους.

— "Ελα νὰ ιδης, φανάζει 'στη γυναικά του· φώναξε καὶ τὰ παιδιά μας
νὰ ιδουν τὸ ἀδελφάκι τους!

· Μολονότι οἱ Φασουλῆδες είχαν, καθὼς σᾶς εἶπα, ἔνα σωρὸ π

Καρμίλαν υπερβολήν δὲν εἶπα! Ούτε σταφύλι δὲν υπήρχε πλέον!

Ο ιερεὺς ἔμεινε μὲν ἀνοικτὸν στόμα πρὸ τῆς μεγάλης ἔκεινης καταστροφῆς. Τὰ γεροντικά του μάτια μοῦ ἐφάνησαν γεμάτα δάκρυα... Καὶ τώρα τί θὰ προσέφερε τοῦ Δεσπότη, ὅταν θὰ ἥρχετο μεθύριον;...

Ἐπερίμενα τὴν τιμωρίαν, μίαν τιμωρίαν φοβεράν, τὴν ὁποίαν δὲν ἡμπόρουσα κανόνα φαντασθεῖται.

Παρῆλθον ἀρκετὰ δευτερόλεπτα ἀγωνίας.

Ἐπὶ τέλους δὲ ιερεὺς ὀμήλησεν:

— Εἰσαι μικρός... σ' ἔβαλαν νά το κάμιξ ἄλλοι... καὶ ἔπειτα τὸ ἔξομολογήθης... δὲν ἔχεις ἀμαρτία.

Καὶ δὲ ἀγαθὸς ιερεὺς μ' ἔδιαλε νὰ γονατίσω ἐκεῖ ἐπὶ τόπου, μ' ἔσκεπτος μὲ τὸ πετραχῆλι του, καὶ μου ἔδιάσεις τὴν εὐχὴν τῆς συγχωρήσεως!

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια· ίδε σελ. 146.)

— Τί το ἔκαμες τὸ παιδί μου; ἐπανέλαβεν ἡ μήτηρ μὲ φωνὴν πνιγομένην ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν.

— Φαίνεται, Δέσποινα, δὲν ὑπάρχουν κληρονομικαὶ κακοδαιμονίαι· αὐτὸς ἐσύλλογιζέμην πρὸ δλίγου, θρηνῶν τὴν ἀφρούνην τοῦ γεαροῦ κόμητος Γκύ, ὁ ὄποιος ἔσκυψε ἀπὸ τὴν βάρκαν, ἔπειταν εἰς τὸ ποταμὸν καὶ ἐπνίγη, ἀπαράλλακτα δπως ἄλλοτε ὁ πατήρ του ἐπνίγη εἰς τὸν Βόσπορον.

Κραυγὴ λύσης ἀπεριγράπτου ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς ἀτυχοῦς γυναικός· καὶ φρυγήσεις κατὰ τοῦ κακούργου ως λέαινα, ὅταν τῇ ἀρπάζουν τοὺς λεοντίδες.

— Άλλ’ ὁ Αρτουελ τὴν ἔδραζεν ἀμέσως ἀπὸ τὰς χεῖρας.

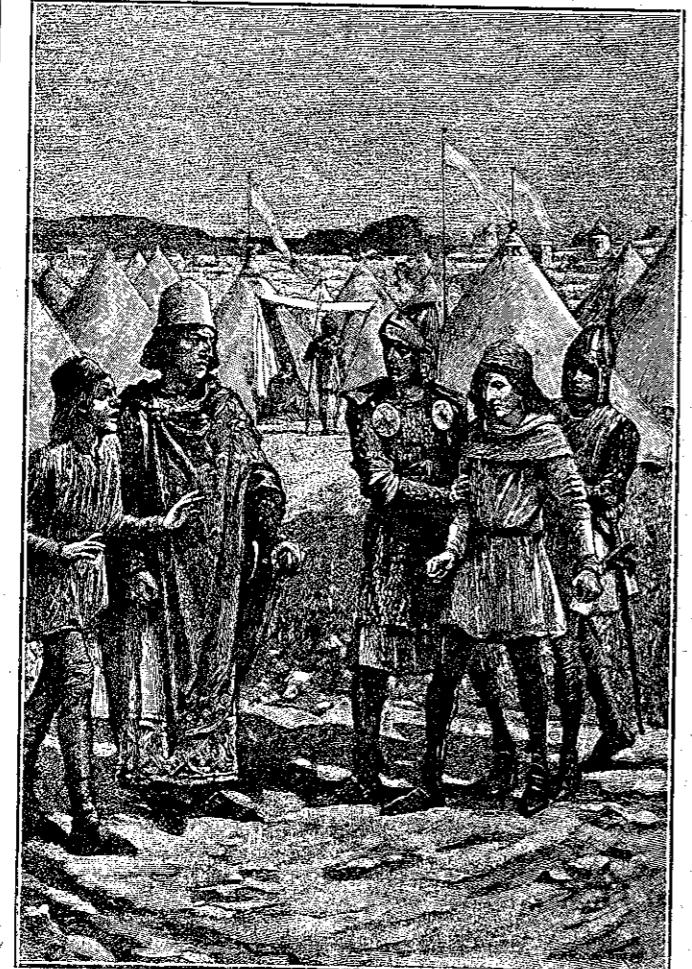
— Μία τόσῳ καλὴ μητέρα δὲν πρέπει γὰρ χωρισθῆ ἀπὸ τὸ παιδί της, εἶπε μὲ καρχασμὸν ἀπαίσιον· ἀφ' οὐ τὸν ἀγαπᾶτε τόσον, πηγαίνετε νά τὸν εὔρετε.

Καὶ την ἔσυρε πρὸς τὸ παράθυρον, τὸ ὄποιον διέρρηξε, μ' ἐν κτύπημα τοῦ γόνατος.

— Εκείνη δὲν ἡμάνετο, ἀδιαφοροῦσα πλέον περὶ τῆς τύχης τῆς, συντετριμένη ἐκ τῆς λύπης.

— Εξαφνά, ὁ Αρτουελ διπιθοχώρησε βλασφημῶν. Ο Γκύ, ἀναρριγθεὶς μέχρι τοῦ παραθύρου, εἰςέβαλεν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ μὲ τόσην ὄρμήν, ὅπει τὸ κακούργος, τρομαγμένος ἥδη καὶ ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου ἐμφανίσεως, προσέκρουσεν εἰς ἐν κάθισμα καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

Τότε, γονατίσας ἐπὶ τοῦ στήθους του καὶ πιέσας αὐτὸν μὲ δλον του τὸ βάρος, ὁ νεαρὸς κόμης τῷ ἀπέσπασε τὸ ἔγχει-

— «Εσωσα τὸν κύριον μου!» (Σελ. 155, στήλ. 6.)

— Ναί, παιδί μου... Μήπως ἐπληγώθης;

— Καθόλου, ούτε τσουγγρανά· ἔξωφλησα μόνον μὲ μιὰ φυχρολουσία.. Ο Γωλτιέρος;

— Αντὶ νάπαντηση, ἡ Μαργαρίτα τὸν ἔσυρε πρὸς ἔσυτὴν καὶ τὸν παρετήρησεν ἀπλήστως, ἀνακήτουσα εἰς τὰ χαρακτήσια του κάτι, τὸ ὄποιον δὲν εὔρισε...

— Περίεργον! ἐψιθύρισε;

— Τί ήτο τὸ περίεργον;

— Ήτο τὸ πρόσωπο τοῦ Γκύ, μὲ τὴν κόμην τὴν κολλημένην ως τρίχωμα σκύλου βρεγμένου; τὰ ἐνδύματα του τὰ διά-

ριδίδην του καὶ τού το ἐφύτευσεν εἰς τὸν λαιμόν.

— "Ἔτοι τοῦ ἔπρεπε τοῦ κακούργου! εἶπεν ἔγειρόμενος καὶ τινάζομενος ως

κατόπι, χαιρετίσας τὴν κόμησαν μὲ καρίσσασαν ἀφέλειαν, εἶπεν:

— Αὐτὸς ὁ ἡλίθιος μ' ἔρωτησεν ἀνήσυχος καὶ ἔφαντάτο· δὲν θὰ εἴχε τὴν βλακείαν νά του πάθησεν· πάσης παντὸς διακριτικοῦ γνωρίσματος, πάσης ἀριστοκρατικῆς ἔκφρασεως, πάσης οἰκογενειακῆς δομούσητος;

— Ήτο ἡ Ἑλλειψις πάσης σχεδὸν συγκινήσεως ἐκ μέρους του, ἀπέγαντι τῆς ἀνευρεθείσης μητρός;

— Αὐτὸς ὁ ἡλίθιος μ' ἔρωτησεν ἀνήσυχος καὶ ἔφαντάτο· δὲν θὰ εἴχε τὴν βλακείαν νά του πάθησεν· πάσης παντὸς διακριτικοῦ γνωρίσματος, πάσης ἀριστοκρατικῆς ἔκφρασεως, πάσης οἰκογενειακῆς δομούσητος;

— Κατόπιν μαθητεύομενος ἔγκους, συντετριμένος.

— Καὶ τὸν ἀφίσατε νὰ κάμῃ τέτοιαν ἀνοησίαν;

— "Ἐπρεπε νὰ ἔκλεψω μεταξὺ τῶν δύο σας, Γκύ μου..."

— Καὶ ἐπροτιμήσατε..... "Ω Δέσποινα, ἀν ἔξεύρατε τί ἔκάματε! ...

δι' ἀγάπην σου ἔθυσασε τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἵσως-ἵσως καὶ τὴν ζωὴν του...

— Τὴν ζωὴν του; Ὡ Θεέ μου! τὶ συνέδη, Δέσποινα;

— Τότε ἡ Μαργαρίτα τῷ διηγήθη τὰ κατὰ τὴν ἀφοίωσιν τοῦ πιστοῦ ἱπποκόμου, παραδοθέντος ἀντὶ τοῦ κυρίου του.

— Ο πρώην μαθητεύομενος ἔγκους, συντετριμένος.

— Καὶ τὸν ἀφίσατε νὰ κάμῃ τέτοιαν ἀνοησίαν;

— "Παλιόπαιδο! ἐψέλλισε, τρέμων ἐδρῆσης· μοῦ εἶπες λοιπὸν φέμιματα; εἰ, μασκαρά;

— "Εσωσα τὸν κύριόν μου, ἀπεκρίθη εὐσταθῶς τὸ παιδίον, καὶ τώρα είνε ἐπησφαλισμένος.

— "Οχι! δὰ ἀκόμη! ἀπήντησεν ὁ Αρτουελ μὲ βλασφρὸν βλέμμα. Ἐμένα δέν με γελοῦν ἔτσι εὔκολα τὰ μωρά.

— Καὶ ἀπεμαρκύθη, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀχώριστου Οὐγονέτου, καὶ ἀφίνων τὸν Γωλτιέρον πλήρη ἀγωνίας περὶ τῆς τύχης τοῦ προσφίλους του Γκύ.

— Δυστυχῶς, παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ στρατοπέδου, τὸ μικρὸν ἀπόστασμα συνήντησε τὸν Αρτουελ μετὰ τοῦ Οὐγονέτου, ὁ δόποιος τὸν ἡκολούθει τώρα πλέον, πιστότερα καὶ ἀπὸ τὴν σκέψην του.

— Κελεποῦρι, αὐθέντη "Αρτουελ! ἀνέκραξε περιχαρής ὁ ἀξιωματίκος" ἀν ἡ κόμησά μας, ποῦ ὁ Θεός νά την πολυχρονίζῃ, δὲν είνε ἀχάριστη, θά με ἀναψίψη γιὰ καλά.

— Μὰ τί συμβάνει; Ποὺς είνε αὐτός;

— "Ο ἐπίδειξος κόμης τῆς Φλάνδρας, δὲν είσιος!"

— Καὶ ποῦ διάδολο τὸν ἔξετρόπωσες; ἡρώησεν δὲ "Αρτουελ ἔκπληκτος".

— Εἰς τὴν «Εἰκόνα τοῦ Αγίου Ιουλιανοῦ», μᾶς εἰδοποίησαν οἱ κατάσκοποί μας, ἐτρέξαμεν ἀμέσως καὶ τὸν ἐπιάσαμεν.

— Περίεργον! φάνεται δὲν θὰ ἐδράπετε πρό της ώρας... ἐψιθύρισεν δὲ "Αρτουελ, ποὺς εἴληπε τὸν θάνατον τοῦ πατέρα του, διέταξε τοὺς στρατιώτας του γὰ δέσουν τὸν Γωλτιέρον εἰς ἐν δένδρον καὶ νά τον μαστίγωσουν ἀνίλεως, μεθ' ὀλαζανούς τοῦ δυστυχοῦς παιδίου, τὸ δόποιον θά ἐπροτίμη τὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχούς τούτου.

— Κελεποῦρι, ποὺς εἴληπε τὸν θάνατον καὶ τὸν ἀφήκαν ἐκεῖ, αἰμόφυτον καὶ ἀνασθήτον.

— Πρὸς τὸ ἐσπέρας, μικρὸν ἀμάξιον, συρόμενον μετὰ κόπου ἀπὸ κάτισχον ἴππαριν, διήρχετο τὸν σκολιὸν δρομίσκον.

— Εξαφανισθεὶς τὸ ζῶον ἐσταμάτησεν.

— Έμπρός, Δορῆ! τί ἔπαθες; ἀνέκραξε μία βραχή γυναικεία φωνή, καὶ συγχρόνως ἀπὸ τὴν θυρίδα ἐπρόβαλε τὸ ηλιοκάκες καὶ ρυτίδωμένον πρόσωπον τῆς Γύφτισσας Μάγδας.

— Άλλ’ ὁ Δορῆς δέν ἐνδέι νά το κονήσῃ, καὶ καθ’ ἣν στιγμὴν ἡ Μάγδα ητοιμάζετο νὰ κάμη χρήσιν δραστηριωτέρων μέτρων, δὲ κόραξ Μίκας ἀπεπέτατος...

— Ο Γωλτιέρος, κλίνων τὴν κεφαλήν, ἀπέκρυψε τὸ πρόσωπό του, φοδούμενος μήπως ηθελεν ἀναγγωρισθῆ.

— Άλλ’ ὁ Οὐγονέτος, τοῦ δόποιου τὸ διαπεραστικὸν βλέμμα τὸν εἶχεν ἡδη ἀναγνωρίσῃ, ἔσυρε τὸν μαδύναν τοῦ φευδαρίστης.

— Δὲν είνε αὐτός!

— Ποὺς λοιπόν;

— Είνε δὲ φίλος του, δὲ ιπποκόμος του.

— Αλήθεια;

— Ο "Αρτουελ ἐπροχώρησε κατ' εὐθεῖαν πρὸ τοῦ αἰχμάλωτον, τὸν ἡνάγκασε γάνωφη τὴν κεφαλήν, καὶ καρχάσας:

— Τὰ συγχρητήρια μου, ὑπολογιζόμενα ἀνέκραξε. Πραγματικῶς ἔχεις θαυ-

Κανκασίας (val.) Αὐτοχράτειρας Εύδοκιας (βεβαιώνεται τον εώνα της το σπίτι, καὶ κάποτε καλλίτερον) συγχαίρω τὴν διδασκαλίσσαν σου, διότι δὲ ἔχει λομπρᾶς μαθητρίας, ἀφ' οὐ αἱ περισσότεραι εἶναι συνδρομήτριοι μου). **Νεαρός Ζωγράφος** ([Ε] ἐνοχλητικός; μὲν αὐτὸς τὰ ὡραῖα γραμματάκια, τὰ στολισμένα μὲν Ἰωανναῖς καὶ μὲν ὄρχικά; καὶ τὸ λέπτο; ναὶ, μου ἔρεστος πολὺ τὸ τὸ Σταδίου, καὶ εἰς τὴν ἐπιθεωρησην τοῦ Ἀπρίλιου, δὲ Ἀνανίας θὰ γράψῃ πολλὸν περὶ αὐτῆς) **Ιωτᾶς** **Ιωτᾶς** (εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὥραταν πασχαλινὴν κάρταν) **Αἴροντας τούς λαούς**, **Γονιάρας** (μοῦ φαίνεται διὰ πολὺ ἔθεταιεν ὁ θυμός σου' ἀλλ' ἀς εἰνε, ἀφ' οὐ ἐξέθυμος...). Σοῦ δέσποιλα τὰ Μ. Μυστικά, μολούς δὲν ἡλθείς ἀκόμη δὲ Χάρτης τῶν Λύσεων) **Ἀλκύονας** τοῦ Βοσπόρου (εἰς ἐν τεράδιον σου Μ. Μυστικῶν ἐλλημνίσες νὰ ἔσωλεται τὸ δενάκετον γραμματόσημον, ποιῶ ὅρεις τὸ Κανονιός) **Ἐλληνομάρτιν** **Ἀμερικανόπατα**, **Μυστικός Φειδώνυμος** (εὐγε, ὥραῖα ἀνθίτα) **Βίκοστρος** **Αἰώνα** (τώρα ἔγινε ἔν σου σ. εἰλους τεράδια δρείκεις νὰ τάνταποδώσεις· ἀλλὰ τὸ λάθος δὲν ἡτοὶ δικόδημον, διότι συ δὲν είχεις σημείωση τὸ φειδώνυμον σου· διὰ τοῦ λέγω, διὰ οὐδέποτε πρέπει νὰ παρατείνεται) **Φερετάης** **Βαρκούλας** (Βραβεῖον δέσποιλα; **Ἀπόστολος** **Ἀκτήνη** (ιαὶ, πολὺ μ' εὐχαριστησεν ἡ ἐν εἶδεις ἡμερολογίους ἐπιστολὴ σου, προπαντιν δέσποιλας διὰ τὸ ἐπέραστες τόσους ὥρατας τὰς ἑρτάς) **Κίχλην** ([Ε] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου ἐκ τῶν Σχολικῶν Ἀγρού τοῦ Σταδίου τώρα ἀναμένω καὶ τὰ τῆς ἀπονομῆς τῶν Βραβείων) **Ἀδυγειρός** (**σ'** εὐχαριστᾶς πολὺ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον· ἡ ἰδέα περὶ ἔδεσσεων καὶ δευτέρου περιοδιοῦ διὰ μεγάλητέρους εἶναι παλαιά καὶ την μελετῶ πρὸ πολλοῦ ἢ δὲν ἀπατούμενα, καὶ σὺ δὲν διοῖς μου ἔγραφες ἀλλοτε οὐτῆς·) **Δεσπάρδαλης** (ἡ ὑλη ἐημοσιεύεται προσχεδιασμένως· ἡτεύρα τι καὶ τι δὲν δημοσιεύεις διοῦ τὸ ἔτος; ἔως πότε θὰ διαρκέσῃ ἔχαστον, καὶ ἐτούμενος αἱ συμδυαλαὶ δὲν χρησιμεύουν, ἀφ' οὐ τὸ σχέδιον δὲν μεταβιλεται εὔκολα) **Πτηγὴς** **Ἐρήμου** (διαὶ ἔτοι· τηλεγραφικῶς;) **Ἀσπροποταμίτης**, **Σημρηγρούλαν** (ἐλήθησαν· ως πρὸς τὰς λύσεις σου, δὲν μου εἰνε-εύκολον νὰ παρατηρήσω τώρα ἢ εἰνον ληφθῇ διων τῶν φυλαδίων) **Χαμέτην** **Εὐτυχιάρ** (χαρία πολὺ ποῦ μ' εὐρίσκεις τόσων τερπνήν καὶ ὀλέλιμον) **Δημη.** **Μ. Πρωτόπαπάρ** (δυστυχώς, οὐδεὶς εὐρέθη νάγανεωγή τὴν συνδρομὴν τοῦ προστατευομένου σου) **Ἐωθινὸς** **Ἀστρος** (πολὺ εὔμορφον τὸ Π. Πνεύμα) **Παιδικήν** **Χαέδην** (ἰαὶ ιδούμενοι λοιπόν, τι δὲ σκεφθῆς νὰ μοι παίζεις τοῦ χρόνου!) **Χαριτωμένην** **Μονρέσταρ** (δέσποιλα) **Φύλων** **Ἀπάλλωνα** (έστειλα, μὲ τὰς θερμοτάτας μοι εὐχαριστίας διὰ τὸ ξεπάθωμα) **Ἄσβελ** (δὲν εἶναι δικαιολογία αὐτὴ νὰ μου γράψῃς μόνος σου, δηνος καὶ ἢν γράψῃς, διαφορετικὰ δὲν σκοπεῖς τῆς ἀλλογραφίας δὲν ἐκπληρούται, καὶ νὰ ἡξεύρῃς διὰ δὲν θὰ σου ἀπαντήσως πλέον) **Κρητικόν** **Κάστανος** (δυστυχώς, καὶ τὰ δύο αὐτὰ Π. Πνεύματα ἔχουν δημοσιεύθη πολλάκις· θέλω πρωτότυπα, ἀδημοσιεύεται) **Μερεζεδέσιας** (τι νὰ γινήται ἀφ' οὐ εἶναι εἰς τὸ μέσον οι Διαγωνισμοί!) **Μονσαράς** **Θάλειας** (σημερον ἔγκριτα φειδώνυμον τῆς ἀσέληφῆς σου· μὲ δὲν μου λέσ, ἀπὸ τόσας πληροφορίας, ποιαν νὰ σου πρωτοδημοσιεύων;) **Τρυγώναν**, **Κεράμυδογάτον**, **Θερινὴν** **Βροχήν** (ῶ, τι ὥρατα ἐκδρομή!) **Ἀργελον** **Ἄγαπτης** ([Ε] πολὺ ὥρατον τὸ Πλάσασα σου, καὶ πολὺ ὥραῖα ἡραμένον· καὶ τοῦ χρόνου) **Δημη.** **Γ. Σημέτην**, **Ἰστορ. Νησιών** (ὅλην τὸν ἀκόπον, καὶ αἱ ἀμφισσαὶ σου διαλύονται· βεβαίως·) **Ἄνδρας** **Ἔρημος** εἶναι συνδρομήτρια· δὲν την βλέπεις;) **Θεραπαινίδα** **εὔρη** **Μονεύτην** (χαίρω ποῦ ἔνεις ἀντεῖλαι· καλά;) **Τρομερόν** **Πλαγάτα** ([Ε], **Ἄληθη Φιλέλην** (ἀσπάζομαι καὶ τὴν Λιδιανή Λίθον) **Ἐλληνίδα** **τῶν Καυκασίων** (έστειλα) **Ἐβόρεστος** **Ἀμραπίαν** (ἴδου [ΕΕΕ] διὰ τὴν ὥραιατην ἐπιστολήν, καὶ

αὐτή, διότι τοῦ Γιάννη. «Δὲν μ' ἀρέσουν ἐμένα τὰ γράμματα, φωνάζει· διὸ θὰ καθήσω φρόνιμη, γιατὶ δὲν θέλω νέα με μάθες!» Καὶ δὲν μου λέτε τι θὰ γίνη αὐτὸς τοι παῖδι;

[Εστάλη ὑπὸ τῆς Κοραλλίας Μασσαί]

226—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

227—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

228—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ τὸ γραμματόστις;

229—250. **Μαγικὴν Λέξεις.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ, δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάθισται λέξεων διὰ τὸ γραμματόστις διὰ